Lieta Nr.1420199311
1-1171-12/36

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 15.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Brokane,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pārstāvim *J.S.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvei *D.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*) pieteikuma par Valsts darba inspekcijas direktora vietnieka p.i. 2011.gada 11.maija lēmuma Nr.04/267-01-03/1182 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 23.jūlijā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersona, pārbaudot darba tiesiskās attiecības SIA *„/Nosaukums/”*, konstatēja, ka SIA *„/Nosaukums/”* nav noslēgusi rakstveida darba līgumu ar *G.R.* Konstatēts, ka *G.R.* vairākas reizes ir vedis SIA *„/Nosaukums/”* transportlīdzekļus uz valsts tehnisko apskati.

2010.gada 20.augustā Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas vadītājas vietniece – galvenā inspektore SIA *„/Nosaukums/”* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.12529 (turpmāk – Protokols). Protokolā norādīts, ka 2010.gada 23.jūlijā Valsts darba inspekcijas amatpersona, pārbaudot SIA *„/Nosaukums/”* dokumentāciju, konstatēja, ka darbinieks *G.R.* tiek nodarbināts SIA *„/Nosaukums/”* bez rakstveida darba līguma, tādējādi pārkāpjot Darba likuma 40.panta pirmo daļu, par ko paredzēta administratīvā atbildība pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otrās daļas.

2010.gada 20.septembrī Kurzemes reģionālā Valsts darba inspekcijas vadītājas vietniece – galvenā inspektore pieņēma lēmumu Nr.12N-260-2010-012 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma saukt SIA *„/Nosaukums/”* pie administratīvās atbildības un saskaņā ar LAPK 41.panta otro daļu sodīt to ar naudas sodu Ls 760 apmērā *(lietas 46.-50.lapa)*.

Pieteicēja, nepiekrītot sākotnējam lēmumam, to apstrīdēja augstākā iestādē *(lietas 37.lapa)*.

[2] 2010.gada 17.novembra vēstulē Nr.04/267-01-03/1824 Valsts darba inspekcija (turpmāk – Inspekcija) informēja pieteicēju par administratīvā akta izdošanas termiņa pagarināšanu uz laiku līdz 4 mēnešiem *(lietas 42.lapa)*. Savukārt 2011.gada 23.februārī Inspekcija vēstulē Nr.04/267-01-03/437 atkārtoti informēja pieteicēju par lēmuma pieņemšanas termiņa pagarināšanu līdz 2011.gada 10.aprīlim *(lietas 44.lapa)*. 2011.gada 29.aprīlī Inspekcija vēlreiz informēja pieteicēju par lēmuma pieņemšanas termiņa pagarināšanu līdz 2011.gada 13.maijam *(lietas 38.lapa)*.

2011.gada 11.maijā Inspekcijas direktora vietnieka p.i. pieņēma lēmumu Nr.04/267-01-03/1182 „Par Kurzemes reģionālās Valsts darba inspekcijas 2010.gada

20.septembra lēmuma Nr.12N-260-2010-012 par administratīvā soda uzlikšanu apstrīdēšanu" (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu *(lietas 6.-10.lapa)*.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] SIA *„/Nosaukums/"* direktore *K.V.* labi pazina *G.R.*, vadīja darbu uzņēmumā, un tāpēc lielāka ticamība ir piešķirama 2010.gada 23.jūlija paskaidrojumiem, kuros norādīts, ka ar *G.R.* nav noslēgts ne darba līgums, ne uzņēmuma līgums.

[2.2] Inspekcija, pārbaudot Valsts ieņēmumu dienesta Datu noliktavas datus par SIA *„/Nosaukums/"*, nekonstatēja, ka *G.R.* ir reģistrēts kā darba ņēmējs. Kā arī *G.R.* nav reģistrējies Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs.

[2.3] No riska informācijas analīzes veidlapas ir redzams, ka *G.R.* automašīnu tehniskajā apskatē uzrādīja SIA *„/Nosaukums/"* īpašumā un turējumā esošos transportlīdzekļus. Ir pierādīts fakts, ka *G.R.* 2010.gada 17.maijā un 29.maijā veica autovadītāja darbu bez rakstveidā noslēgta darba līguma SIA *„/Nosaukums/"* labā.

[3] 2011.gada 10.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas SIA *„/Nosaukums/"* pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā pieteicēja norāda, ka ir nepamatots Inspekcijas secinājums, ka direktorei *K.V.* bija jāzina par noslēgto uzņēmuma līgumu. Saskaņā ar *K.V.* amata aprakstu viņai nav pienākums organizēt autotransporta remontu un tehnisko apkopi. Šos jautājumus risina valdes loceklis, slēdzot attiecīgus līgumus un informējot grāmatvedību.

Informācija, ko ir sniegusi *G.R.* māte, nav apstiprinājums, ka ar *G.R.* nav noslēgts uzņēmuma līgums. Norāde, ka tiek veikti gadījuma rakstura darbi, norāda uz to, ka darbi tiek veikti atsevišķos gadījumos un ka darbu izpildei nav iespējams piemērot Darba likuma normas. Inspekcijai nav tiesības ierobežot līguma slēdzējpušu likumīgās intereses un tiesības slēgt uzņēmuma līgumu.

Izpildītājs pēc nepieciešamības veic SIA *„/Nosaukums/"* piederošā autotransporta tehnisko apskati. *G.R.* saņem pasūtījumu, un izpildījuma apliecinājums ir Ceļu satiksmes drošības direkcijas izdots dokuments. Tas nav kvalificējams kā darbs, bet gan kā noteikts darba rezultāts, kas ir uzņēmuma līguma būtiska sastāvdaļa. Minētajā līgumā nav norādes par izpildītāja pakļaušanos pasūtītāja darba laikam un tā norādījumiem. *G.R.* pēc pasūtījuma saņemšanas Ceļu satiksmes drošības direkcijas darba laika ietvaros un līdz noteiktajam tehniskās apskates beigu termiņam veic valsts tehnisko apskati. Civillikums nosaka, ka jebkurai saistībai ir sākuma un beigu termiņš.

[4] 2011.gada 20.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Inspekcijas rakstveida paskaidrojumi, kuros Inspekcija pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem.

[6] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā izklāstīto argumentāciju.

[7] Tiesas sēdē liecību sniedza *G.R.* Liecinieks liecināja, ka uzņēmuma līgumu noslēgt piedāvājis *J.B.* Tā kā liecinieka veselības stāvoklis konkrētajā laikā ir bijis neatbilstošs pastāvīga darba veikšanai, tad darba līgumu nav varējis slēgt. Pēc tam gan noslēdzis ar pieteicēju darba līgumu. Samaksu par transportlīdzekļu aizvešanu uz tehnisko apskati saņēmis kā vienreizēju piemaksu pie darba algas 2010.gada beigās. Atsevišķu rēķinu pieteicējai nav izrakstījis.

[8] Tiesas sēdē liecību sniedza pieteicējas direktore *K.V.* Lieciniece liecināja, ka sākotnēji nav zinājusi, ir vai nav ar *G.R.* noslēgts uzņēmuma līgums, zinājusi tikai par to, ka nav darba līguma. Sākotnējā paskaidrojumā ierakstījusi, ka nav arī uzņēmuma līguma tikai pēc Inspekcijas pārstāves norādījuma. Lieciniece liecināja, ka pie viņas glabājas visa pieteicējas dokumentācija, tai skaitā, darba līgumi. Pieteicējas uzņēmuma līguma, kas noslēgts ar *G.R.*, eksemplārs gan neglabājas pie liecinieces. Lieciniece nemācēja izskaidrot, kā uzņēmuma līgums tiek iereģistrēts pieteicējas lietvedībā un kur tas glabājas. Citu uzņēmuma līgumu, kas slēgti ar fiziskām personām, neesot.

[9] Tiesas sēdē liecību sniedza pieteicējas valdes loceklis *J.B.* Liecinieks liecināja, ka abi kopīgi ar *G.R.* vienojušies slēgt uzņēmuma līgumu. Liecinieks nevarēja paskaidrot, kur glabājas pieteicējas līguma eksemplārs. Pieteicējas lietvedības dokumenti glabājas gan Rīgā, gan Liepājā. Darba līgumi glabājas Rīgā, iespējams, ka arī uzņēmuma līgums atrodas Rīgā. Samaksu par uzņēmuma līguma izpildi *G.R.* pieteicēja veikusi skaidrā naudā kā piemaksu pie darba algas. Nekādi papildu nodošanas – pieņemšanas akti uzņēmuma līguma ietvaros nav slēgti.

Motīvu daļa

[10] Ar Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 41.panta otrās daļas par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā un sodīta ar naudas sodu Ls 760 apmērā.

Darba likuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka darba līgums noslēdzams rakstveidā pirms darba uzsākšanas.

LAPK 41.apnta otrā daļa noteic, ka par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā uzliek naudas sodu darba devējam fiziskajai personai vai amatpersonai no simt līdz trīssimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

Lietā nav strīda par to, ka *G.R.* ir vedis SIA *„/Nosaukums/”* piederošos transportlīdzekļus uz transportlīdzekļu tehnisko apskati un ka ar *G.R.* darba līgums rakstveidā netika noslēgts.

Lietā ir strīds par to, vai starp pieteicēju un *G.R.* bija jānoslēdz rakstveida darba līgums un vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 41.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu konstatē, tostarp, ar tādiem līdzekļiem, kā protokols par administratīvo pārkāpumu, tās personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Kā pierādījumus konkrētajā lietā tiesa vērtē:

[11.1] 2010.gada 1.februārī starp SIA *„/Nosaukums/”* un *G.R.* noslēgto uzņēmuma līgumu *(lietas 63.-64.lapa).*

[11.2] 2010.gada 23.jūlijā Kurzemes reģionālās Inspekcijas amatpersonas sastādīto Aktu par konstatētajiem faktiem *(lietas 53.lapas otrā puse).*

[11.3] 2010.gada 23.jūlija SIA *„/Nosaukums/”* direktores rakstveida paskaidrojumu *(lietas 55.lapa).*

[11.4] 2010.gada 4.augustā Inspekcijas galvenās inspektores sastādīto Aktu par konstatētajiem faktiem, apsekojot dzīvokli */adrese/*, Priekulē, Priekules novadā *(lietas 56.lapa).*

[11.5] 2010.gada 20.augusta SIA *„/Nosaukums/"* pilnvarotās personas *J.S.* rakstveida paskaidrojumu *(lietas 58.lapa).*

[11.6] Protokolu *(lietas 51.-52.lapa).*

[11.7] 2010.gada 23.augusta SIA *„/Nosaukums/"* valdes locekļa *J.B.* rakstveida paskaidrojumu *(lietas 62.lapa).*

[11.8] 2010.gada 25.augusta *G.R.* rakstveida paskaidrojumu *(lietas 60.lapa).*

[11.9] 2010.gada 17.septembra SIA *„/Nosaukums/"* direktores rakstveida paskaidrojumu *(lietas 61.lapa).*

[11.10] 2010.gada 20.septembra SIA *„/Nosaukums/"* pilnvarotās personas *J.S.* rakstveida paskaidrojumu *(lietas 59.lapa).*

[12] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar lietas dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un liecinieku liecībām tiesas sēdē, tiesa secina, ka pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par darba līguma nenoslēgšanu rakstveidā ar *G.R.* Šādu secinājumu tiesa pamato ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[12.1] Tiesa piešķir lielāku ticamību SIA *„/Nosaukums/"* direktores sniegtajiem paskaidrojumiem 2010.gada 23.jūlijā, jo tie sniegti uzreiz Inspekcijas pārstāvjiem. Šādiem paskaidrojumiem, kas sniegti uzreiz, lielāka ticamība piešķirama tādēļ, ka personai nav bijis laika apdomāties par sniegto paskaidrojumu sekām un apdomāt paskaidrojumu saturu, lai izvairītos no atbildības.

Tiesa apšauba SIA *„/Nosaukums/"* direktores vēlāk precizētos paskaidrojumus un pieteikumā norādīto, ka viņa nav zinājusi par uzņēmuma līguma esamību ar *G.R.* Lai arī SIA *„/Nosaukums/"* valdes locekļa amata aprakstā norādīts, ka viņa pienākumos ir plānot un organizēt uzņēmuma autotransporta iegādi, apkopi, remontu, SIA *„/Nosaukums/"* direktores pienākumos ir veikt darbinieku atlasi, noformēt un reģistrēt darba līgumus, kā arī noformēt un uzglabāt darbinieku personas lietas. Līdz ar to nav ticams, ka SIA *„/Nosaukums/"* direktore nav bijusi informēta par uzņēmuma līguma esamību ar *G.R.* kopš 2010.gada 1.februāra.

Turklāt tiesas sēdē kā lieciniece *K.V.* liecināja, ka visi dokumenti glabājas pie viņas, līdz ar to tiesa apšauba, ka tieši uzņēmuma līgums glabājas citur. Turklāt lietā nav citu pierādījumu, no kuriem būtu secināms, kur tieši glabājas uzņēmuma līguma pieteicējas eksemplārs. Tiesa apšauba, ka varētu būt situācija, ka ne direktore, ne valdes loceklis nezina, kur tiek glabāts uzņēmuma līgums.

Attiecībā uz *K.V.* tiesas sēdē sniegto liecību, ka par uzņēmuma līguma neesamību sākotnējos paskaidrojumos viņai esot likusi ierakstīt Inspekcijas pārstāve, tiesa norāda, ka šādu apgalvojumu neapliecina citi pierādījusi lietā. Turklāt savā vēlāk sniegtajā paskaidrojumā *K.V.* norāda, ka par uzņēmuma līgumu nav zinājusi, tāpēc kļūdījusies, norādot, ka tāda nav.

[12.2] Tiesa apšauba, ka tiesā iesniegtais 2010.gada 1.februāra uzņēmuma līgums ir bijis noslēgts Inspekcijas pārbaudes veikšanas brīdī.

To, ka šāds uzņēmuma līgums ir bijis noslēgts apstiprina *J.S.* un *J.B.* sniegtie paskaidrojumi. Tomēr tiesa ņem vērā, ka paskaidrojumi sniegti nevis pārbaudes brīdī, bet pēc tam, kad personām bija iespēja pārdomāt vēlamo paskaidrojumu saturu, kā arī minētos paskaidrojumus neapstiprina citi pierādījumi lietā.

No *J.B.* un *G.R.* tiesas sēdē sniegtajām liecībām secināms, ka samaksu par uzņēmuma līguma izpildi, *G.R.* saņēmis kā vienreizēju piemaksu pie darba algas. Tātad pieteicēja pati minēto samaksu par paveikto uzskatījusi par pielīdzināmu darba samaksai, proti, kā piemaksu pie darba algas. Darba samaksa atbilstoši Darba likuma 59.pantam ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un

normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

Turklāt no uzņēmuma līguma noteikumiem izriet, ka izpildītājs (*G.R.*) līdz nākošā mēneša 10.datumam iesniedz pasūtītājam atskaiti par paveikto iepriekšējā mēnesī, kā arī ka pieteicēja darbu pieņem. Kā izriet no tiesas sēdē *G.R.* un *J.B.* sniegtajām liecībām, nekādi papildu dokumenti pie uzņēmuma līguma nav gatavoti. Tiesas ieskatā, tas liecina par uzņēmuma līguma esamību tikai formāli. Šaubas par uzņēmuma līguma esamību pārbaudes veikšanas brīdī rada arī fakts, ka pieteicēja uzņēmumu līgumu Inspekcijai iesniedza tikai 2010.gada 7.septembrī, proti, vairāk kā mēnesi pēc Inspekcijas pārbaudes.

Ja uzņēmuma līgums būtu ilgstoši meklēts un pēc tam atrasts un 2010.gada 7.septembrī iesniegts Inspekcijai, tad visticamāk, kāds no lieciniekiem tiesas sēdē būtu skaidri atcerējies, kur tad tieši uzņēmuma līgums glabājās.

[12.3] No lietas materiāliem un *G.R.* liecības izriet, ka uzņēmuma līgumu piedāvājusi slēgt tieši pieteicēja. Pieteicējai kā darba devējam ir pienākums zināt, kādos gadījumos var un kādos nevar noslēgt uzņēmuma līgumu. Pieteicējai bija jāpārliecinās, vai *G.R.* ir reģistrējies Valsts ieņēmumu dienestā kā nodokļu maksātājs un par no uzņēmuma līguma gūtajiem ienākumiem tiks samaksāts iedzīvotāju ienākumu nodoklis. Tiesa nepievienojas pieteicējas apsvērumam, ka tas nav pieteicējas pienākums. Pieteicējai bija nepieciešams *G.R.* noteikta darba veikšanai, līdz ar to pieteicēja kā darba devējs uzrunāja *G.R.* izpildīt noteiktu darbu pieteicējas labā. Gādāt par darba līguma noslēgšanu rakstveida formā ir pieteicējas kā darba devēja pienākums. Ja pieteicējai bija vēlme neslēgt darba līgumu, pieteicējai bija pienākums pārliecināties, vai konkrētajos apstākļos tas ir iespējams, pretējā gadījumā tiek aizskartas gan darbinieka tiesības, gan valsts intereses saņemt iedzīvotāju ienākumu nodokli. Inspekcijas kompetencē ir pārbaudīt arī tās darba devēja attiecības, kas ar personām noformētas uzņēmuma līguma formā, lai pārliecinātos, vai tās tomēr nav darba tiesiskās attiecības un vai, noformējot tās savādāk, netiek aizskartas darbinieka intereses.

[12.4] Tiesa nepievienojas pieteicējas paustajam uzskatam, ka Inspekcijas kompetencē neietilpst kontrolēt, vai darba devējs ir paziņojis Valsts ieņēmumu dienestam par personu, kas ieguvusi darba ņēmēja statusu. Saskaņā ar Valsts darba inspekcijas likuma 3.panta pirmo daļu Inspekcijas funkcija ir valsts uzraudzības un kontroles īstenošana darba tiesisko attiecību un darba aizsardzības jomā. Lai īstenotu šo funkciju, Inspekcijai ir tiesības arī pārbaudīt, vai darba devējs ir sniedzis ziņas Valsts ieņēmumu dienestam, jo minētais darba devēja pienākums tieši attiecas uz darba tiesiskajām attiecībām, proti, tas ir darba devēja pienākums. Pieteicēja ir norādījusi, ka 2010.gada 1.februārī normatīvie akti neuzlika par pienākumu darba devējam reģistrēt darba ņēmēju Valsts ieņēmumu dienestā ne vēlāk kā vienu dienu pirms darba izpildes. Tiesa pievienojas šādai pieteicējas norādei, taču, lai arī uz 2010.gada 1.februāri darba devējiem nebija pienākums reģistrēt darba ņēmēju pirms darba uzsākšanas, darba devējam bija pienākums saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 20.novembra noteikumu Nr.942 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" (*redakcijā no 2009.gada 18.aprīļa līdz 2010.gada 5.februārim*) 8.punktu katru darba ņēmēju reģistrēt Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē pēc darba devēja reģistrācijas vietas līdz tā mēneša piektajam datumam, kurš seko mēnesim, kurā persona ir ieguvusi, mainījusi vai zaudējusi likumā "Par valsts sociālo apdrošināšanu" noteikto darba ņēmēja statusu, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajā iestādē ziņas par darba ņēmējiem. Pieteicēja šo pienākumu nebija veikusi.

[12.5] Attiecībā par *G.R.* mātes sniegto paskaidrojumu, pieteicēja norādījusi, ka tas nav apstiprinājums tam, ka ar *G.R.* nav noslēgts uzņēmuma līgums. Tiesas *G.R.* mātes sniegtos paskaidrojumus vērtē tikai kā vienu no pierādījumiem lietā. Tiesas

ieskatā, šis pierādījums viennozīmīgi neapliecina, ka pieteicējai ar *G.R.* nav bijis noslēgts uzņēmuma līgums, taču tas to arī nepierāda.

[13] Pārbaudot, vai pieņemot Lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, tiesa secina, ka būtiski procesuāli pārkāpumi, kas varētu ietekmēt Lēmuma gala rezultātu nav konstatējami. Lēmums satur visas administratīvā akta sastāvdaļas, kā to paredz Administratīvā procesa likuma 67.panta otrā daļa, ir izpildīts pieteicējas uzklausīšanas princips, atbildot uz pieteicējas rakstveida sūdzību. Lēmums satur LAPK 274.panta otrajā daļā paredzētās sastāvdaļas.

[15] Pieteicējai piemērots naudas sods Ls 760 apmērā. Minimālais naudas sods par šādu administratīvo pārkāpumu ir Ls 750. Sākotnējā lēmumā ir veikti lietderības apsvērumi, uz kuriem ir atsauce arī Lēmumā. Tā kā pieteicējai ir piemērots administratīvais sods, kas ir ļoti tuvu minimālajam soda apmēram, tiesa uzskata to par samērīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts darba inspekcijas 2011.gada 11.maija lēmumu Nr.04/267-01-03/1182, bet SIA *„/Nosaukums/”* (reģ.Nr. */reģistrācijas numurs/*) pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 15.maijā.

Tiesnese K.Brokane